

I § 17, Stk. 2 a, stod, oprindelig, at det ikke skulde kunne anses for fyldestgørende Grund til at *vægre sig ved at overtage et anvist Arbejde*, »at Lønnen for Arbejdet er lavere end den, paagældende har haft, naar Lønnen dog ikke er under den Fortjeneste, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er gældende for tilsvarende Arbejde, eller, for saa vidt saadan Overenskomst ikke er bindende for Parterne, under, hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig tjenes ved tilsvarende Arbejde; dog skal denne sædvanemæssige Løn ikke være afgørende, for saa vidt der for saadant Arbejde gælder almindelig Landsoverenskomst — eller Overenskomst for den paagældende Landsdel — med højere Lønvilkaar, eller for saa vidt Prisforhøjelser paa Livsfornödenheder har forringet den paagældende sædvanemæssige Løns Værdi i væsentlig Grad.«

Her udgik Ordene »eller, for saa vidt saadan Overenskomst Løns Værdi i væsentlig Grad«, hvilket var i Overensstemmelse med en tilsvarende Ændring, som tidligere paa Aaret foretoges i Beskæftigelseslovens § 5, Stk. 2.

Under Sagens Behandling i Folketinget sluttede man sig fra alle Sider til Forslaget om Arbejdskortenes Bortfald. Derimod var der delte Meninger om de øvrige Ændringer i Arbejdsløshedsloven.

Fra kommunistisk Side havde man i Forvejen givet Udtryk for sin Opfattelse ved Fremsættelse af et »Forslag til Lov om Ændringer og Tilføjelser til Arbejdsløshedsloven«, hvilket Forslag Socialdemokraterne sluttede sig til, idet det for en væsentlig Del var enslydende med de af Socialdemokraterne tidligere stillede Ændringsforslag til Forslaget til Lov Nr. 27 af 31. Januar 1946 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. Det kommunistiske Lovforslag gjordes til Genstand for Udvalgsbehandling sammen med Forslaget til den heromhandlede Lov.

Resultatet af Udvalgsarbejdet blev, for saa vidt angaar Regeringsforslaget, at Udvalget foreslog et Par Ændringer, som er omtalt ovenfor, og at der herudover fra kommunistisk Side stilledes en Række Ændringsforslag, hvorefter Stk. 3, 4 og 5 i den nye § 23 A skulde udgaa, og hvorefter Lovforslaget i øvrigt skulde bringes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i det foran omtalte kommunistiske Lovforslag, som Kommunerne derefter af praktiske Grunde trak tilbage.

De kommunistiske Ændringsforslag støttedes af Socialdemokratiet, hvis Udvalgsmedlemmer i Udvalgsbetænkningen